

Den tillid må for miljøets skyld og for erhvervets skyld ikke gå tabt. Det er det, der er ved at ske, alt imens at ministeren stivnakket fremturer med påstande og ikke vil se virkeligheden i øjnene. Det beklager vi fra Venstres side meget dybt. Vi støtter de to beslutningsforslag, og der kommer en dag, hvor intentionerne i dem vil gå i opfyldelse.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, der var jo fuld tryk på hr. Kim Andersens forsikringer om, hvor meget Venstre ville gøre for miljøet, og jeg må da medgive, at Venstre var med til her i Folketingssalen at stemme Vandmiljøplan II igennem. Det ser vi da som et positivt tegn. Jeg synes nu nok, at jeg hører nogle andre toner nu, men jeg har to spørgsmål, jeg gerne vil stille hr. Kim Andersen.

For det første kunne jeg godt tænke mig at få at vide, hvorfor og på hvilket grundlag Venstre ikke ønsker at respektere den højesteretsdom, der er afsagt. Jeg har læst i Kristeligt Folkepartis bemærkninger, at det nok er, fordi påstanden er galt formuleret i teksterne. Det var det første spørgsmål. Den køber jeg ikke, og hvis nogen ønsker det, så kunne de jo i øvrigt anlægge sagen igen, hvis de mener, den kan vindes.

Det næste, jeg gerne vil spørge om, er: Venstre siger, at landbrugerne er de fremmeste vogtere af naturen. Kan hr. Kim Andersen så forklare mig, hvordan Venstre, der jo i meget vidt omfang herinde repræsenterer landbruget, må vi sige, selv om andre gerne vil gøre dem rangen stridig, så vil indrette det system her?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Niels Bloch Jespersen for en kort bemærkning. Der kommer tre korte bemærkninger til den, der svarer hr. Kim Andersen. Så kommer der nye korte bemærkninger. Sådan er reglerne.

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Ja, hr. Kim Andersen er rystet i sin grundvold, så vidt jeg kunne høre. Er det over grundlovens definition af ejendomsbegrebet, eller er det Højesteret, hr. Kim Andersen er rystet over?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning, og derefter får hr. Kim Andersen ordet for at svare. Så har jeg yderligere korte bemærkninger til hr. Ole M. Nielsen og fru Anni

Svanholt. Så kommer hr. Søren Kolstrup også på listen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Først vil jeg sige til hr. Kim Andersen, at man kan selvfølgelig være meget glad for Venstres holdning til det her, og den skal hr. Kim Andersen have tak for. Det var lige før, at hvis jeg havde haft et lommeterklæde med, så havde jeg taget det frem hernede og tørret mine øjne lidt. Det kan være, at hr. Kim Andersen har et, jeg kan låne, så kan jeg gøre det bagefter.

Venstre var jo egentlig med til at indføre det her i sin tid. Men det var måske med henblik på fremtiden, som hr. Kim Andersen så også var lidt inde på før. Men det, der egentlig skulle være spørgsmålet, var: Hr. Kim Andersen sagde, at man godt kunne diskutere, om man skulle helt tilbage til årstallet 1992, og man kunne også godt diskutere erstatningsbeløbet. Kunne hr. Kim Andersen komme lidt mere konkret ind på, hvad Venstre så mener, der ville være rimeligt? Det kom hr. Kim Andersen ikke ret meget ind på.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Til fru Vibeke Peschardt vil jeg gerne sige, som jeg også sagde i mit indlæg, at vi naturligvis respekterer Højesterets afgørelse. Men derfor behøver man jo ikke at være enig i den, og specielt ikke, når man læser præmisserne, og de er faktisk i forhold til domsudskriften korrekt gengivet i beslutningsforslagets bemærkninger. Og jeg citerer endnu en gang:

»Højesteret har i en dom af 21. september 1998 stadfæstet Østre Landsrets dom af 18. oktober 1996 om, at en dyrkningsfri bræmme på 2 meter indebærer indgreb af en så ringe intensitet, at det ikke generelt er et ekspropriativt indgreb«. Ja, men det må vi da undre os over. Og vi er ikke enige i det, når man tænker på, hvad der i øvrigt udbetales erstatninger og kompensationer for i det her land.

Så spørger hr. Bloch Jespersen om grundloven og Højesteret. Jamen vi respekterer og anerkender grundloven. Vi tror på de værdier og normer, som den sætter op for samfundet, for samfundslivet og for ejendomsretten.

Vi respekterer også Højesteret, men det er ikke det samme, som at vi i enhver henseende er enig i de afgørelser, der kommer. Og derfor kan det naturligvis også være, at Højesteret på